

Oecumenische viering Vredes zondag, 20 september 2026

Doopsgezinde kerk, Zijdstraat 55, Aalsmeer Aanvang 10 uur

Thema: (N)iets doen is (G)een optie

Voorganger: diaken Jeroen Hoekstra

m.m.v. Liturgiegroep Raad van Kerken Aalsmeer-Kudelstaart

Muziek: Valeriya Zakopay (orgel/piano) en Brenda Shapko (viool)

Vooraf Muziek: Gabriel Fauré (1845-1924) "Morceau de lecture" Valeriya/Brenda

Welkom en aansteken van de kaars, lichttekst

Mariska

We zingen: Vol van verwachting zijn wij gekomen (ZZZ 107 / GvL 643) couplet 1,2,3

Bemoediging en Groet

Jeroen

Goedemorgen, allen welkom.

Voor wie mij nog niet kent: mijn naam is Jeroen Hoekstra. Ik ben diaken in de katholieke parochies in deze omgeving en ik mag u vandaag voorgaan in deze oecumenische viering op Vredes zondag, samen met de Liturgiegroep van de Raad van Kerken Aalsmeer-Kudelstaart.

Katholieken beginnen de viering altijd met een kruisteken:

In de naam van de Vader

en de Zoon

en de heilige Geest.

Allen: **Amen.**

Gelegenheid om iets te delen en een kaars aan te steken

Mariska

Inleiding

Jeroen

We staan aan het begin van de Vredesweek, met dit jaar als thema: "(N)iets doen is (G)een optie".

Een thema dat je niet ontloopt, of je nu naar het nieuws kijkt, naar je eigen straat, of naar jezelf. Deze week is er nog meer te doen — een filmavond, een lezing, een vredesmaaltijd — maar vanmorgen beginnen we hier, met de vraag wat dat thema ons eigenlijk te zeggen heeft.

We lezen twee bijzondere teksten: het verhaal van Jona, die liever wegloopt en toekijkt dan doet wat hem gevraagd wordt, en de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard, die ook op het laatste uur nog geroepen worden. Twee verhalen die, denk ik, dicht bij onszelf staan dan we misschien zouden willen.

Laten we samen op weg gaan.

Vredeswens

Jeroen

Voor Hij afscheid nam van zijn leerlingen, zei Jezus: "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u." Die vrede is geen afwezigheid van conflict, maar een gave die het hart openhoudt, ook wanneer de wereld zich sluit.

Vandaag, aan het begin van deze Vredesweek, waarin wij zoeken naar wat het betekent dat "niets doen geen optie is", vragen wij om die vrede — voor onszelf, voor onze gemeenschappen, en voor alle plekken waar mensen leven in angst en verdeeldheid.

Moge de vrede van Christus in ons wonen, zodat wij vrede stichters kunnen zijn: hier in Aalsmeer en Kudelstaart, en overal waar wij komen.

Want de Vrede van de heer zij met ons.

Allen: **En met uw geest.**

Wenst elkaar de vrede van Christus.

We zingen: Huis waar vrede wordt gedeeld, couplet 1,2,3,4 (mel. Lb 919)
tekst Sytze de Vries

Drempelgebed

Lia

*Barmhartige God,
uw goedheid gaat naar alle mensen:
de trouwe vrienden van het begin
maar ook de werkers van het laatste uur.
U hebt ze allen lief; uw wegen zijn zo wonderbaar.
Wij bidden dat wij uw boodschap
brengen aan wie ver is of dichtbij,
dat wij dankbaar zijn om al het goede onder mensen
Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon,
die met U leeft en heerst in de
eenheid van de heilige Geest,
God, door de eeuwen der eeuwen*

Muziek: Dimitri Shostakovich (25-9-1906 – 9-8-1975) "Romance in D groot" *Valeriya/Brenda*

Eerste lezing: Jona 3:10 – 4:11 (NBG 2004) *Henriette*

We zingen: Hoort hoe God met mensen omgaat (GvL 619) couplet 1, 8, 13

Evangelielezing: Matteüs 20:1-16 (NBG2004) (gemeente gaat staan) *Jeroen*

v: De Heer zij met U

a: **En met uw Geest**

v: Lezing uit het Evangelie van Matteüs

a: **Lof zij U Christus**

Matteüs 20:1-16 (NBG2004)

Evangelie wordt afgesloten met:

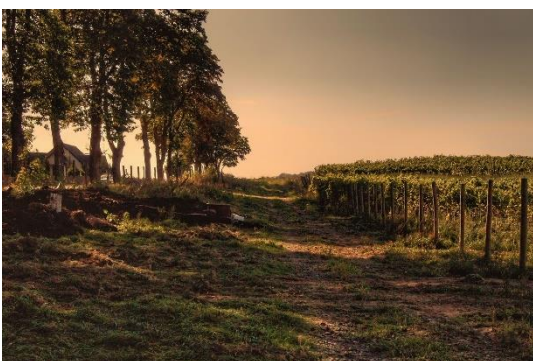
v: Woord van de Heer.

a: **Wij danken God.**

We zingen: De laatsten worden de eersten (Lb 990) couplet 1, 4, 5, 6

Overdenking

Foto 1

Het is lang geleden dat ik voor mocht gaan in een oecumenische viering in Aalsmeer. Volgens mij is dit pas de tweede of derde keer. Terwijl ik hier toch al twaalf jaar rondloop. Dan vraag je jezelf af: is het niet te laat om daar nog in te investeren?

Ik denk dan net als de arbeiders in de wijngaard, die daar om vijf uur 's middags nog stonden te wachten, zonder te weten of ze nog geroepen zouden worden. Zij dachten misschien ook: het is te laat. Voor ons is er niets meer te doen. Ze zeggen het zelf: niemand heeft ons aangenomen. Ze waren al afgeschreven, zou je kunnen zeggen. Wie om vijf uur nog staat te wachten, denkt vaak dat het te laat is.

Foto 2

Dat is een thema dat ik ook in pastorale gesprekken wel tegenkom: dat het te laat is. Zo sprak ik eens een man op leeftijd. Hij liet mij een pianostuk horen met de titel "The river flows in you", van Yiruma. Prachtig stuk, zoek het op. Hij vertelde mij dat hij graag piano had willen leren spelen, maar dat het nu te laat was. Hij had zichzelf afgeschreven. Maar waarom eigenlijk? Ik kon hem overhalen om het te proberen, en nu krijg ik regelmatig appjes als hij weer een nieuw liedje kent.

Het is nooit te laat. Schrijf jezelf nooit af. Je bent nooit te oud om iets nieuws te leren. Iets nieuws te doen.

Foto 3

Een mooi voorbeeld. Misschien heeft u het gelezen: eind augustus voltooide een 91-jarige Amerikaan, Dale Sanders, de Appalachian Trail, 3500 kilometer, dwars door veertien staten van Amerika. Hij had dit record al eerder, op zijn 82e, maar raakte het vier jaar later kwijt aan een vriend van 83. Op zijn 91e pakte hij het terug. Onderweg viel hij 71 keer, zes keer hard, en moest hij zelfs even naar het ziekenhuis. En elke keer stond hij weer op en liep door. Waar een wil is, is een weg, ongeacht leeftijd. Vlak voor de top van Mount

Katahdin viel hij nog één keer zwaar op het graniet. Hij bleef even liggen en bad tot God. Daarna kwam hij weer in beweging.

Het is nooit te laat. Laten we het iets pittiger maken: het is ook nooit te laat voor vergeving. Ieder huisje heeft zijn kruisje. We laten allemaal sporen na. Ik zal bij mijzelf blijven om u uit te dagen om ook de weg naar vergeving te blijven zoeken. Ik heb jarenlang geen contact gehad met mijn moeder. Jarenlang geen contact: dat is elkaar afschrijven, hoe je het ook noemt. Ik ben er niet trots op, en zij ook niet. Maar het is gebeurd. En toch, het was niet te laat om weer tot elkaar te komen. Dat is gelukt. Het contact is alweer jaren goed, gelukkig. Vergeven is weigeren om iemand af te schrijven. Neem dat mee van deze ochtend: ook hiervoor is het niet te laat. Niets doen... is juist hier geen optie.

Weet u wat het is. Zoveel mensen, waaronder u en ik, doen vaak wel alsof het te laat is. Een gitaar die in de hoek blijft staan, de voettocht naar Santiago die een droom blijft, de ruzie die nooit wordt opgelost...

Maar het is nooit te laat om te doen wat je diepste wens is. Nooit te laat om het goed te maken. Nooit te laat om te vergeven.

En er is de andere kant: de arbeiders van het eerste uur. Zij hebben de hele dag in de hitte gewerkt. En als de laatsten hetzelfde loon krijgen, beginnen ze te klagen. Die hebben maar één uur gewerkt! Ook dat is afschrijven. Niet: het is te laat voor mij. Maar: het is te laat voor jou. Jij hoort er niet bij. Wie zo denkt, staat niet meer bij de wachtenden van vijf uur, maar bij de klagers van het eerste. Boos dat God goed is voor de anderen.

Foto 4

Wij zijn dan als Jona. Dan lopen we weg van wat we zouden moeten doen en blijven op onze handen zitten kijken naar de situatie. Jona doet dat: loopt de stad uit en gaat zitten kijken wat er met de stad gebeurt. Nineve had hij al lang afgeschreven. Heel menselijk. Wij doen ook liever niets en kijken, liefst verontwaardigd of zelfs boos of teleurgesteld, toe van een afstandje.

Ik ook... Ik kijk toe hoe een buurvrouw verdrinkt in verdriet... ik zie en voel... me even de buurvrouw bij wie niemand aanbelt, en die zich niet meer de moeite waard vindt... maar ik sta stil. Niets doen, stilstaan, is een stille manier van afschrijven.

Dat stilstaan is niet alleen iets van thuis bij jezelf, bij een vriend of buurvrouw. Ook de grote gebeurtenissen in de wereld raken ons. De oorlog in Oekraïne. Of het onrecht dat we dagelijks voorbij zien komen. Het geweld, de leugens.

We voelen er iets bij — boosheid, verdriet, onmacht. Dat spreekt vanzelf: wie leeft met open ogen, voelt iets bij onrecht. Maar voelen is niet hetzelfde als doen. En precies daar wringt het. Want ons geloof vraagt niet alleen dat we voelen wat er mis is in de wereld. Het vraagt dat we in beweging komen.

Foto 5

Aan het einde van het boek Jona gebeurt er iets bijzonders. Nadat Jona zich beklaagt bij God, sluit het boek af met een vraag, niet met een verwijt. De Heer vraagt: "Zou Ik dan geen medelijden hebben met Nineve, die grote stad, waarin meer dan honderdtwintigduizend mensen zijn... en ook al die dieren?"

Al die dieren. Waarom vertelt God dat er ook nog dieren zijn? Het lijkt een overbodig detail. Maar ik geloof dat het dat niet is. Het laat zien hoe ver Gods bewogenheid reikt. Verder dan de mensen die het verdienen. Verder dan onze familie en vrienden. Zelfs tot aan de dieren. God schrijft niemand af. Niet Nineve, niet de dieren, niet de arbeiders van vijf uur.

Niets doen is geen optie. Omdat God ook ons niet afschrijft. De arbeiders van vijf uur werden alsnog geroepen. En ook wij, wij worden geroepen. Dat trekt ons, als we het serieus nemen, uit onze stoel.

Foto 6

Dus geen grote woorden, maar neem één kleine stap, deze week nog. Een keer aanbellen bij die buurvrouw en vragen hoe het echt gaat. Een telefoontje naar iemand met wie het nooit is goedgekomen. Een gebed of een gift voor Oekraïne. Een keer je mond opendoen als iemand zegt: die hoeft je niet meer te vragen.

Aan het begin vroeg ik me af of het niet te laat is om hier in Aalsmeer nog te investeren in de oecumene. Ik heb mijn antwoord. Om vijf uur wordt er nog geroepen. In de wijngaard, en ook hier onder ons, u en ik.

Dus sta op. Je bent geroepen. Niets doen... Nee, dat is geen optie. Het is nooit te laat.

Jeroen

Muziek: Jules Massenet (1842-1912) "Méditation "uit" Thaïs" *Valeriya/Brenda*

Open Ruimte: Lichtpuntjes van God *Jeroen*

Voorbeden (Gebed voor ontwapening en vrede, Paus Leo XIV) *Wilma, Cees*

Heer van het Leven,
U hebt ieder mens naar Uw beeld en gelijkenis geschapen.
Wij geloven dat U ons hebt geschapen
voor gemeenschap, niet voor oorlog,
voor broederschap, niet voor vernietiging

U die uw discipelen begroette met de woorden:
"Vrede zij met u", schenk ons de gave van uw vrede
en de kracht om die in de geschiedenis
werkelijkheid te laten worden.
Vandaag verheffen wij ons gebed voor vrede in de wereld,
en vragen wij dat naties afstand doen van wapens
en de weg van dialoog en diplomatie kiezen.

Ontwapen onze harten van haat, wrok en onverschilligheid,
opdat wij instrumenten van verzoening mogen worden.
Help ons te begrijpen dat ware veiligheid
niet voortkomt uit controle gevoed door angst,
maar uit vertrouwen, gerechtigheid en
solidariteit tussen volkeren.

Heer, verlicht de leiders van de naties,
opdat zij de moed mogen hebben om projecten
van de dood te verlaten, de wapenwedloop te stoppen,
en het leven van de meest kwetsbaren centraal te stellen.
Moge de nucleaire dreiging nooit meer
de toekomst van de mensheid bepalen.

Heilige Geest,
maak ons tot trouwe en creatieve
bouwers van dagelijkse vrede:
in ons hart, onze gezinnen, onze gemeenschappen
en onze steden.
Moge elk vriendelijk woord, elk gebaar van verzoening en
elke keuze voor dialoog zaadjes zijn voor een nieuwe wereld.
Amen.

Misintenties

Stil gebed

Onze Vader (oecumenisch)

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid. Amen

Collectes (1^e voor Kruispost, 2^e voor Raad v.Kerken Aalsmeer-Kudelstaart) *Jeroen*

tijdens de collecte: Muziek: Edward Elgar (1857-1934) "Salut d'amour"

Zegen

Jeroen

Moge de Heer u zegenen en behoeden.
Moge Hij zijn aangezicht over u lichten en u genadig zijn.
Moge Hij zijn aangezicht op u richten en u vrede geven.
Ga dan heen in vrede,
om die vrede te zijn voor wie u ontmoet:
in uw huis, in uw straat, in deze wereld.
Zegene u daartoe de almachtige God:
In de naam van de Vader
en de Zoon
en de heilige Geest.
Allen: **Amen.**
Gaat nu allen heen in vrede.
Allen: **Wij danken God.**

We zingen: Laten wij leren uit het verleden (mel. Dit is een morgen, Lb 216)

Doven van de kaars, uitnodiging voor koffie/thee en Vredeswandeling *Mariska*

Muziek: Nataliya Baklanova (1902-1985) "Mazurka" *Valeriya/Brenda*

VREDESWEEK

"Niets doen is geen optie"

Vredes-
dienst

Film

Week 39

Zondag
20

Vredesdienst
aanvang 10.00 uur
Vredeswandeling
na afloop van de dienst

september

DG-kerk
Zijdstraat 55
Start vanaf
de kerk

Maandag
21

Filmavond, met de film
"Welcome" over een
Koerdische vluchteling
van 17 jaar

Parochiehuis
Gerberastr. 6
aanvang
20.00 uur

Dinsdag
22

Woensdag
23

Lezing door onderzoeker
en auteur Guido van
Leemput over de geo-
politieke implicaties
van bewapening

aanvang 20.00 uur
Doopsgezinde
kerk
Zijdstraat 55

Donderdag
24

Vrijdag
25

Vredesmaaltijd, met
chili sin carne en brood
Open Hof Kerk (Baken)
Sportlaan 86

aanvang 18.00 uur
Aanmelden via
intekenlyst
in de kerken

Zaterdag
26

Vredes-
wandeling

Vredes-
lezing

Vredes-
maaltijd

